

man skal frembringe det gode Samarbejde, som bliver til Held og Velsignelse for alle dem, der leve her i Samfundet. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget.

M. Madsen: Jeg kan i alle Maader slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne, og glæder mig over Forslaget, som det foreligger, fordi det utvivlsomt som Helhed er en betydelig Forbedring. Med Hensyn til Organisationsforslaget skal jeg ogsaa indskrænke mig til at omtale et eneste Punkt. Det staar mig ikke klart, om man ved denne Lov vil komme bort fra det komplette Regeringssystem, som man har haft, det forekommer mig, at det hele er lagt over paa Ministeren, saaledes at han skal træffe Bestemmelser, som det blev sagt af det ærede Medlem for Assens (Berntsen), i alle mulige Retninger. Naar man er saa lykkelig at have en Minister, som man stoler helt og holdent paa, saa kan det gaa, i modsat Tilfælde kan det blive højst indviklet for ikke at sige ubehageligt, men jeg antager dog ikke, at der vil ske nogen Skade, før man kan faa rettet paa det.

Der er derimod et Punkt med Hensyn til Lønningsbestemmelserne, som jeg betragter som meget uheldigt og beklageligt, og som det ikke er lykkedes at faa rettet, jeg forstaar egentlig ikke hvorfor, thi det er mig bekendt, at der fra vedkommende er sket Henvendelser til Ministeren, til Generaldirektøren, til Landstinget og til Folketinget, og her foreligger bl. a. ogsaa et Andragende. Det er Skibspersonalet, som jeg ikke synes bliver retfærdig stillet i Forhold til de andre, og særlig de to Klasser, Kaptejner og Maskinmestre. Den Gradsforskel, der er imellem dem, de to Klasser, er yderst uheldig, og hvis de ikke som Minimum af de Ønsker, de have stillet, faa Lov til at føre deres Lønningstillæg med op ved Avancement fra den ene Klasse til den anden, saa blive de overordentlig uheldig stillede. Resultatet bliver, at de som Regel ikke kunne naa at faa det sidste Lønningstillæg med, da de ingenlunde kunne ventes at naa den Alder, der er Betingelsen derfor, nemlig 70 Aar. Som Regel ville de, hvad jeg senere skal paavise, forlængst være afgaaede eller døde, inden de naa dertil. Det er 3 Punkter, i hvilke de opstille deres Ønsker. Det er egentlig 4, Punkt 4, Natpenge, er omtalt af det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), som gjorde opmærksom paa, at han ikke fandt særlig Grund til at imødekomme dem paa det Punkt.

Jeg vil dog hævde, at der er det mærkværdige, at de i Modsætning til alle andre Etabler faa Ekstraudgifter ved Ekstraarbejde, men lad det nu gaa.

Hovedsagen er, som jeg nævnte, at de beholde deres Alderstillæg ved Oprykning fra anden Grad til første. Reglen maa jo dog her som ved andre Organisationer være, at de, naar ellers alt former sig normalt, maa kunne tænkes at naa den højeste Pension, men det ville de ikke kunne naa, medmindre man tillægger dem en Del af deres Anciennitet, som de anmode om. Grunden er den, at de saa langt senere end andre komme ind i denne Virksomhed, fordi de selv skulle besørge deres fuldkomne Uddannelse i enhver Retning. De skulle henholdsvis tage Navigatøreksamen, Skibsførereksamen, Maskinmestereksamen osv., saa skulle de have sejlet en vis Tid i oversøisk Fart for overhovedet at kunne antages, og forinden de have tilbagelagt hele deres Uddannelse, ville de være ca. 30 Aar, saa blive de antagne, og fra det Tidspunkt kan deres Pension begynde at regnes. De have saa anmodet om Ret til at træde af i 65 Aars Alderen, i Stedet for naar de blive 70, saa at de altsaa kunne faa Pension, uden at skulle forevise Kassationsattest. Det er dog mærkværdigt, at man her har beholdt 70 Aars Alderen, medens man ikke mener, at Kommandører og Admiraler kunne tjene længere end til 65 uden at være aflægs. Disse Folk maa i en ganske anden Grad daglig udsætte sig for de med deres Stilling forbundne Anstrengelser, og de ville ikke kunne holde saa længe som til 65 Aar. Gennemse vi Statistikken for den Tid, der har været Færgefart over Bælterne, erfare vi følgende. Kaptajnerne have naaet til Ansættelse i den laveste Grad med det 46de Aar; Gennemsnitsalderen for dem, der ere afgaaede, enten ere døde eller have taget Afsked paa Grund af Uarbejdsdygtighed, er 57 Aar; der er altsaa meget langt til 70 Aar. For Maskinmestrene er Resultatet, at de ansættes lidt tidligere, nemlig ved 41 eller om trent ved 42 Aars Alderen, men de have ikke naaet mere end godt 54 Aar gennemsnitlig, naar de have faaet Afsked. Jeg indrømmer, at Statistikken ikke er fyldestgørende, fordi Tidsrummet ikke er tilstrækkelig langt, men den strækker sig over den Periode, man har, og Afgangen drejer sig om 15 i hver Klasse, og den synes dog at tilkendegive, at man ikke her har taget tilstrækkeligt Hensyn til denne Del af Personalet.